

la galeria

REVISTA SEMANAL

Redacción y Administración
CERVANTES, 2 (Entl.º)

PRECIO: 15 CTS.

Centro de Venta y Suscripción:
Librería Batllósera. Ingenieros, 3.

Maneres de governar

per T. X.

Hom entén que governar és manar amb autoritat. L'autoritat és un principi bàsic d'orde, pel qual tota cosa que s'hi sometí ha de florir, ha de créixer, ha de tenir puixança, sinó no respondria la autoritat a la font del seu origen, que per pròpia virtut imposa augmentar. Tenim doncs que l'ànima de tot govern és l'autoritat amb què s'investeix. Precisament. Hem dit bé la paraula: investeix. Volem dir que no li brota de dintre, que no li surt com una sava del cor, sinó que és com un vel de gassa daurada semblant al de les núvies en el jorn del matrimoni, que manifesta la puixança de la personal virtut. Si l'autoritat del govern li brotés per dintre de sí mateix, llavors el govern no fóra institució d'autoritat; seria una imposició d'intimitat. Fóra manament de Dictadura, de Tirania, d'Absolutisme; si voleu fins i tot de Demagògia i Anarquisme, pseudo aspecte de democràcia la penúltima; enemiga acarniçada de tot govern estatut la darrera, que vol veure com tothom s'ordena per sí mateix; és dir, éstablint el seu interior govern cadascú. L'autoritat li ve de fora al qui governa.

Perquè les societats humanes tinguin el caràcter de cos polític; millor, perquè siguin un fet biològic que es mogui i faci sentir, els precisa tenir govern que sigui cap que les representi, orienti, senyali guiatge i les ampari, com bon pas-

tor de ramada. Sinó, com dèiem, han de viure en anarquisme o esclavatge, sense to ni so, sota la fèrula d'un dèspota més o menys atenuat, i cada dia més dissolvent-se.

L'autoritat però amb què s'investeix el govern d'una col·lectivitat, d'un poble, d'un estat, qui l'atorga?, d'on ve?, on radica?

Els grecs, que amb això de fer classificacions i establir l'orde que es base i sustenta amb l'equilibri de la bona ponderació, en sabien un niu, feien que la autoritat isqués del principi de soberania encarnat en la força, però no pas la sola força dels braços i els pits, sinó amb l'ajut de la intel·ligència que imposa criteri.

Així doncs el govern dels petits estats grecs era una mena de representació mixta, on s'hi veia, per un costat l'energia del muscle, l'aptitud per la càrrega feixuga, i d'altra banda s'hi mostrava la clara serenitat de la reflexió i el càlcul. Perxò la més característica de les ciutats hel·lenes, Atenes, era representada per Pal·las Atenea, la que dalt del cimborí de l'Acropolis hi lluita la daurada arma-

Cada dia són denunciats els periòdics republicans i liberals.

(Campana de Gràcia).

Molts són recollits.

dura i la verda branca d'olivera, simbolisme de la pacífica i argentada intel·ligència. Perxò aquell petit gran poble pogué arribar a dalt de tot amb tants barons il·lustres, com Pericles.

Altres vegades la soberania de la força fou més ferrenya i vingué pel nombre d'individus composant la col·lectivitat; exemple, l'Imperi romà. En circumstàncies, pel poder del diner: la República de la mateixa Roma.

La Revolució Francesa manifestà que el govern ha d'ésser constitucional, que la soberania social resideix en el conjunt de tots els individus aplegats en cos polític, i que en la impossibilitat de ésser per sí mateix govern el cos polític, ha de delegar-se en les persones de uns quants escollits, capacitats intel·lectualment i moral. Ben cert però que aquesta selecció d'escollits que s'ha de fer per sufragi universal, no porta pas la conformitat de tots i de tot. Sempre queden minories; sempre queden forces que estan pel damunt del cos polític. Prova ne tenim amb la tradició que és la força dels morts i d'altres imponderables que no cal esmentar, per de sobra coneguts, i que de poc o de molt sempre influeixen; aquests pel cas de llur experiència; les minories, per l'acció de la seva crítica fiscalitzadora o revolucionària.

De quan ençà aquest beatífic país

nostre, dictat poble espanyol, se regeix amb un govern d'autoritat per manar responent al principi de soberania radicada en el conjunt social?

—De sempre, no fa?

—Quan perdérem les colònies que costaren tanta sang baldament i sense gairebé protesta, el poble que és el conjunt social, s'hi conformà. (Si us plau per força).

Les guerres africanes prou n'han portat de regadiu de sang generosa a les terres del Marroc, però tant se val! Quatre guspies; i quan cosa més els successos del 9, i pleguem.

Les eleccions totes han anat sempre d'allò més bé; i qui era a dalt tenia tota la confiança dels votants que li donaven els districtes per l'article 29, les actes en blanc, o amb els sufragis dels morts que mai protestaven.

Primo es llançà al poder; hi romangué prop de 7 anys; l'en va treure sols un imponderable que ell mateix portava dintre el cos, com diem els catalans.

Ara dicta, o talla, sembla que fa quelcom més, el general Don Damas Berenguer, l'heroi d'Annual i conqueridor pacífic de la misteriosa Xauen, que li donà el comtat. Diuen que ho fa tant bé. La guàrdia civil ja té metralladores; per les urbs circulen tancs o autos blindats; la llibertat és absoluta amb el Digest o Codi de Ponte Galo; els buscarrons els empresonen perquè diuen que volen llibertat; tornen a domicili (a domicili estranger) als expatriats errats de camí; en fi, se celebren mitins, se fan vagues i hi han morts. Què més!? Però es va tirant.

No hi ha pas dupte: el nostre govern fa de cos social, encara que per sufragi no el representa.

Farmacia Castellví Plaza Triangular Figueras

ANALISIS - ESPECIFICOS
Estufas de desinfección a disposición de la clientela.
Medicamentos y Ortopedia

L ostra rèplica a Rovira i Virgili

per ELIES BACH

Rovira i Virgili, el mestre consagrat, s'ha pres la molèstia altra vegada d'alludir-nos discretament; sense posar-se el nom de la nostra empordanesa publicació a la llengua. I és ben estrany però, car hom diu ben sovint: "A cap mestre li és mengua, el servir-se de la llengua". Es per ço que nosaltres li en restem tot agraïts de la seva discreció proteccionista, que, si no altrament, ens llevarà d'embarcar-nos a la sentina de la seva ventruda "nau". Però com sia que N'Antoni Rovira i Virgili ens fa la gracioseta bo i estant de "La Rambla de Catalunya", tan se val que sigui a les correnties que hi escriu, el que contestem.

Nosaltres, que pel nostre nom valem doble, car som equívocs (com ell diu), que filològicament destriat val tant com dir de "igual" "paraula"; si nosaltres som d'igual paraula, o paraula igual (que tan se val), tenim que sient més joves que ell, ja valem tant com ell; i això és molt que ens ho reconegui N'A. R. i V., l'autor d'una Història Nacional de Catalunya, on lluny de demostrar-s'hi la unitat racial i política d'aïtal àrea, s'evidencia que som a Catalunya un

agregat de pobles ben diferents, i en aquesta obra, volguent allargar molt l'origen de Catalunya, hom l'horitzona als crepuscles vespres de la novena centúria (d. J. C.).

Vet aquí doncs perquè no ens atemoren les plomes mestres, tinguent però canons,—canons de ploma—, per respondre'ls-hi, mal que no sigui el nostre, ofici d'escriure a sou; així com els mestres que escriuen per propietaris plens de diners i de dinades, pastats, en molts de cops, amb suor d'obers o jocs d'aquells que se'n diuen d'empresa comercial i es cotitzen a Borsa, v. gr.: Banc de Barcelona, que deixà ben nafrats a molta gent, mentre i tant, tot polí i net, sota el ran de ratlla i la tinta negra, hi suraven les xifres que fan quantitats i traspuen sang; o la vida d'un poble, d'una societat, o d'uns ciutadans que es deixaren atrapar igual que les aloses, pels mirallets del reclam.

Vós, N'Antoni Rovira, patiu del mal de la ciutat ventruda; d'estar també massa isolat de les veus del món; sempre rapapat a un silló d'aquells d'ateneu o de redacció de bona família, com solen ésser les redaccions burgeses, sense

treure gairebé més enllà el nas de la vostra botigueta que en voldrieu fer Nació, somiant ésser-ne el Nabucodonosor o Teglatpal-Asar. Recordeu que una vegada, la gent marinera de Llançà i vinyaters ensems de llur pròdiga muntanya, en acompanyar-vos un article que esperançaven no publicariu, com així constatareu, us deia que si d'ells el seu maldar no fos la pesquera i el dur conreu de la vinya, i si l'art de la ploma, qui sap potser si trobarien giragones i aiguamolls com els vostres tolls maragdins per vos correspondre?? Mes com la taleia del mariner i la tasca del terrassà fan l'home esquerp i cantellut, però haurieu de trobar-los aspres i barroers, no pas tenint-ne el paladar dels fruits saborosos, sense glosar a Carner.

Nosaltres som de la mateixa raça i del mateix vent, que és tarannà, dels de Llançà i tota la costa. Tenim un peu al moll, i altre a l'eixut; un braç per l'amic, i altre per l'adversari; però sempre noblement i oberts per a plegar-hi la justícia de totes les causes que ho cridin. I fins de l'home perdut, que escup veri i mantes vegades amargola, no fugim; i li donem la mà en fer-se errívol. Nosaltres, N'Antoni Rovira i Virgili, creiem que els homes no són pas nats per combatre'ns ni menjar-nos el fetge a semblança de les antropofagies que ens pinten. Fet i fet, tant si som negres com blancs; tant si vivim a l'Altai, a una torre de Sant Gervasi o a la calle de las Sierpes, sabem que "qui té duros fuma puros i qui no en té cerca

A Galícia, morts i ferits.

A Bilbao, morts i ferits.

A Barcelona, autos blindats, cavalleria que volta i tropes aquartades. Policia i guàrdia civil a dojo.

Vagues a Vitòria, a Màlaga, a Còrdoba, a Sevilla, a València, a Barcelona, a Múrcia, a Bilbao, a., per tot arreu gairebé.

calé"; i entenem que no s'ho val deixar-se entabanar perquè uns vagin a cavall de l'ase i els altres els hi portem. —Ben cert que sí; fa molt bonic, i molt de goig, i és molt decoratiu, parlar de la unitat de Catalunya, de la seva única raça, del seu esdevenidor lluminós (per ara sobretot, i tant, si no fos millor el de Castella, sense volguer entrar a

can Don Miguel d'Unamuno), i no sé de quantes altres coses més hom pot parlar melosament; però escolteu N'A. R. i V.: —Pagueu contribució o tribut d'utilitat, vós? —Us empaiten alguna vegada els goços darrera el calaix del taulell? Doncs això no res menys li ocorria a l'Empordà amb la Mancomunitat, matriu del què ara es vol pastar, que xuclava fins el suc dels òssos, com si no fossen prou càrrega les gavel·les de l'Estat. Què fóra dels nostres poblets amb una Nova Mancomunitat o trasto semblant?; i encara més, manegat per taifes de partits i capelletes que tots se convenen i no porten altra fal·lera que Barcelona, gran, grassa i plena. No duptem pas que és bonica la vostra bona fe de muntar tinglados i organismes on hi càpiga força gent que voti i guanyi les eleccions. A nosaltres, però, als pobles, els parepadaços, els "paganos", que "ben gentils" hem d'apoquinar, no ens fa cap gràcia ni ens dona goig la idea.

Per nosaltres, els caps de mes són anuncis de lletres, d'impostos i contribucions que ens cauen sobre l'esquena com pedregada. Pels qui viuen sota els tablados electorals damunt els que hi sonen les musiques florides i les gaies parles, aquells caps de mes són diades de festa, d'anar a cobrar com qui diu sense fer res, de comprar dolços i un regalet per la dona que s'estima (mu-

Macià, foragitat; Tomàs Tusó, Lluís Companys, Lluís Vallescà, Granier Barrera, Angel Pestaña, Sebastià Clara, Pere Foix, Ricard Escrich, David Rey, Hèlios Gómez, Jaume Dinarès, Adrià Correa, Josep Alamarcha, Joaquim Bassols, Víctor Ponç, Genar Garcia, Llorenç Garcia, Joaquim Pijoan, tots tancats a la presó de Barcelona.

Se'n busquen molts d'altres.

ller, o no). Això són els muntatges dels nacionalismes que han emplenat del besc de la tra i l'escuma dels odís, els cors dels homes que treballen i cauen, fent barallar gents amb gents, pobles i viles, i encenguent la més terrorífica de les fogueres, la passada gran guerra en la que es calcigaren a milions les espigues de la joventut. Aquesta unitat, la Mort estúpida del Jovent, si que fóra de ben bastir, com de l'avlor ho practiquen els indís a nom de Siva. És

Sastreria SANCHEZ

Horno Bajo, 8

FIGUERAS

Invita a su distinguida clientela y al público en general a examinar las novedades de la temporada.

Modelos exclusivos tanto en las telas como en el corte y confección.

la mort sense fruit; és la beneiteria fratricida, la que desperteu, destapant vostra nova caixa de Pandora amb el nom d'unitat de Catalunya. I encara; car si tirant pel vostre camí parem compte, notarem que la suposta unitat, que voleu mostrar lliberal i democràtica, la féu antipàtica tornant-la imperialista i absorbent, acordant-li seves València, terra de conquesta, i Mallorca, de la mateixa condició, on ademés hi fórem de patrons els empordanesos. Comencem doncs de fer unitats: la de Catalunya, la de l'Empordà, la de casa vostra, la dels altres, i etz. Anem fent unitats, i arribarem a engrunes.

A nosaltres, certament, ningú ens ha fet cabal. Girona però, la comarca del Gironès, no li parreu d'unitats ni d'estatuts; parreu-li sí de ciutadania, que tanta falta fa. Lleida, respon. Marcel·lí Domingo, de Tarragona, pensa amb el cap i amb el partit radical-socialista, d'un abast i amplada força més grans que no les carrincloneries d'un nacionalisme aquàtic. Totalment ningú en fa cas, i vós mateix N'A. R. V. hi rompeu llances. Males aguanyades, més se valdria per una millor acció comuna a benefici de tota la Humanitat.

I som ara nosaltres que us diem que ningú n'ha fet cas d'aquell barloca que a Barcelona volia resucitar un mort des de la Diputació. Li han respost quatre escolans, i els escolans; sols són per cantar les absoltes. Si, millor que es preparin aquests escolans, potser hauran de cantar i de valent la palinòdia per no ajudar l'acció comuna del poble espanyol que vol lluitar-se sentint-se desventurat i desamparat.

Preneu nota d'aquests escolans, i veureu com àdhuc s'oposen,—istil Carles Jordà,—a una confecció democràtica del vostre ponderat projecte per realitzar una unitat de Catalunya no volguent atorgar-los-hi cabuda als partits

polítics; i tot per pànic a les esquerres.

Feia pena de veure a Figueres un home republicà, ell se'n diu, com anava cantant més ensoltes a la Mancomunitat i les seves disbauxes. Tan res de bo era amb el lliguerisme que Noguer i Comet semblava volia excusar, com amb la Dictadura franca de Primo, en qual temps els catalans i no catalans tinguérem la sort de desamparar-nos-en.

Ja veieu quin paper fan els qui llenquen encens i diuen oracions a nom d'una madama que no s'havia concedit per voluntat nacional sinó per un R. D. d'igual valor i importància que el qui féu govern d'Espanya al general Berenguer instaurador de la dolça (?) dictadura que hem de patir.

"Podé" hi tornarem; si els moments d'ara més transcendents i més grans ens ho permeten.

Se vende UNA CASA CON PATIO

Razón: JOSE VIVES, Subida al Castillo, 24

La paraula del profeta

Avui, més que mai, trobem just d'escoltar al verb sentenciós del gran Mestre, Francisco Pi i Margall, que donem amb la reproducció d'aquest article:

Las Revoluciones

Inútil empeño poner límite a las futuras revoluciones. Van siempre más allá de lo que sus promovedores pensaron y quisieron. No se hizo la de Septiembre de 1868 ni para el establecimiento de los principios democráticos ni para la caída de los Borbones; y los Borbo-

DELEGACIÓN DE LA CÁMARA OFICIAL DE LA PROPIEDAD URBANA DE LA PROV. GERONA

CONCURSO

Que abre la Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona, para la impresión de su Boletín Oficial, según acuerdo del Pleno de la misma de 24 de Septiembre de 1930, mediante las siguientes

Condiciones:

PRIMERA.—La impresión y confección del Boletín se publicará mensualmente de mil quinientos ejemplares, tamaño 20 x 27 centímetros, de veinte páginas sujetas, cortados con cubiertas de papel más fuerte y de color, de los cuales mil cuatrocientos serán cubiertos con faja impresa con el nombre de Cámara Oficial de la Propiedad Urbana de la Provincia de Gerona.

SEGUNDA.—Cada número del Boletín deberá entregarse, impreso, confeccionado enfajado según la condición primera a la Secretaría de la Cámara dentro de la segunda decena de los meses de Febrero, Abril, Junio, Agosto, Octubre y Diciembre de cada año, para lo cual se entregará el original en la primera decena de estos meses.

TERCERA.—El plazo de este contrato será por término de tres años a contar desde primero de mil novecientos treinta y uno hasta treinta y uno de Diciembre de mil novecientos treinta y tres.

CUARTA.—La Cámara no obstante lo fijado en la condición primera, podrá aumentar el número de ejemplares de cada edición; dichos aumentos serán en quinientos como mínimun.

QUINTA.—En caso de incumplimiento de alguna o de algunas de las condiciones expresadas, la Cámara se reserva el derecho de rescindir el contrato.

SEXTA.—Podrán tomar parte en el concurso los industriales de esta provincia, prefiriendo en igualdad de precio y calidad al que al mismo tiempo sea propietario de finca Urbana sita en esta Provincia.

SÉPTIMA.—El plazo para presentar los pliegos obstando al concurso finirá el 15 de Diciembre próximo y hora de las doce.

OCTAVA.—Para tomar parte en el concurso, deberá presentarse instancia dirigida al Sr. Presidente de la Cámara, suscrita por el interesado, acompañando en sobre cerrado su proposición con la nota de precios de un número y de cada aumento de quinientos ejemplares y las muestras de las clases de papel tanto para el texto como para las cubiertas.

NOVENA.—El concurso se someterá a la resolución del Pleno de la Cámara en la sesión ordinaria que celebrará después del 15 de Diciembre, en cuyo acto serán abiertos los pliegos.

nes cayeron y la democracia imperó luego de su caída en las programas de Cádiz y Sevilla.

¿Qué sucederá en otra revolución? Difícil es precisarlo. Cayó entonces una dinastía y caerá ahora el trono; más ¿se limitarán los pueblos a proclamar la República? ¿Se satisfarán con que se reconozcan autónomas las regiones y los municipios? Traen hoy agitada la nación la excesiva de los gastos públicos, el peso de los tributos, las corruptelas de la administración, el envilecimiento de la justicia, las dificultades suscitadas al trabajo por peligrosas concurrencias, el malestar de la agricultura, la industria y el comercio, la bárbara manera de sacrificar a la política los intereses de los pueblos, el favoritismo de arriba y el caciquismo de abajo, la mansa anarquía en que todos vivimos. Traénela, atribulada, las cuestiones entre obreros y patronos, cuestiones preñadas de tormentas, que afectan la organización íntima de la sociedad y son objeto de ruidosas luchas entre distintas escuelas y distintos bandos.

Siente la nación hambre y sed de jus-

ticia, y querrá probablemente reformas que restablezcan en los hogares la paz, en la administración la moralidad y el derecho, en los tribunales el santo respecto a las leyes, en los gastos la economía, en los tributos la moderación y el equitativo reparto, y en las esferas de la religión y el trabajo, todo lo que conjure futuras tempestades y peligros. Será, a mi juicio, cualquiera revolución que sobrevenga, honda como ninguna, ya que habrá que extirpar los vicios sociales y los vicios políticos.

Va entrando el derecho en nueva evolución y romperá de seguro los viejos y angostos moldes en que los encerró una

legislación hija del privilegio y atenta al predominio de una clase. Interín la evolución no se defina, se dará un golpe en él, clavo y ciento en la herradura; mas se verificará como todo progreso. Dichosa la nación y los hombres que dirijan la revolución futura si aciertan a ver la nueva luz y a encaminar los pasos por la nueva senda. De ellos dependerá que se cierren, por mucho tiempo, la era de las revoluciones o sigamos aún agitados y convulsos y consumamos en luchas no siempre fecundas, fuerzas de que necesitamos para el desarrollo de la ciencia y del trabajo.

COPIAS A MAQUINA-Perelada, 18, 2.º

Consultori Mèdic-Quirúrgic JUBERT

MALALTIES DE LES CRIATURES - - - MALALTIES DE LA PELL
CIRURGIA INFANTIL - - CIRURGIA DELS OSSOS - - DIAGNÓSTICS

Traslladat: Plaça Constitució, 7, pral.

G I R O N A

RELLISCANT

per G. BUCH

A la simpàtica estudianta M. S.

Les vacances s'han acabat.

Estudiants i estudiantes reprenen de nou el camí de llur centre d'estudis, en el cor una mica de tristesa i un molt de nostàlgia pels moments agradables passats en la mar o en la muntanya.

Ja s'han acabat les matfnades grasses, aquelles en que era possible quedar-se al llit fins el cant del porc.

Ja s'han acabat aquelles vetllades tardives, les excursions amb colla, les passejades en barca, els esmorçars damunt l'herba, els "pique-niques" on s'hi divertia tant, on no hi mancava ni l'entusiasme, ni l'alegria, ni, sobretot, el mllor humor.

Ja s'han acabat les ballades de sardanes, el sentir els obligat de corneti, el córrer envelats, el ramblejar fins hores tardes.

Ja s'ha acabat tot això!

•••

Ara un altre horitzó s'obre a la mirada. Les aules austeres, les classes interminables, i llibres, i llibres, i llibres de totes dimensions i de tots colors. Llibres d'història, de geografia, d'aritmètica, d'àlgebra i geometria, de filosofia i retòrica, que fan olor de tinta i d'aburriment.

En el pati dels nostres centres docents, s'hi formen colles. A plena veu es contén els records de vacances, s'interpela, es diu a cau d'orella coses que no convé que altres ho sentin, i les confidències venen, i les rialles s'escapen, i el vermell munta a les galtes dels adolescents que s'expliquen escabrositats.

Però el conserge s'apropa, "el badell", com l'anomenen, i el silenci s'és fet brusquement o bé es fa veure que es parla dels darrers exàmens.

I sona un timbre. Una pessigada al cor, i els alumnes entren per primera vegada d'aquest any a llurs classes respectives. Els esperits encara estan distrets. En Pere, en Pau, i en Quim recorden que tot just fa pocs dies ells dançaven foliosament al casino o a l'envelat, fóra preocupacions de lliçons per aprendre...

Capità Sanxo, comandant Ramon Franco i d'altres, a presons militars.

Gran fotografia Moderno Estudio

M. Sans

Ampliaciones y reproducciones de todos tamaños :: Vistas, retratos al óleo, carbón y otros :: Trabajos para aficionados
Retratos para carnets y kilométricos se entregan en el acto

CALLE CAAMAÑO, 20 (Plaza Palmera)

Teléfono, núm. 14

Figueras

Ditxosos temps!

Però llur sospir es veu interromput per la veu del professor que els "reprocha" amb termes durs llur manca de atenció.

"Què romansos! Es que no hi ha dret de pensar ara en les coses que us donen plaer, de deixar la imaginació vagabondejar arreu, de despendre's una mica d'un mateix per revlure moments que ens són cars?"

No.

D'ara endavant sols cal pensar en l'estudi.

•••

A través dels nostres carrers veurem altra vegada deambular les nostres estudiantes amb els llibres sota el braç i les boines a l'orella.

Ja coquetes i segures d'elles mateixes, llur aire gracial, llur riure cristal·lí, llurs jocs ignoscents, no manquen pas d'atraure l'ull del viuant.

Però elles no en fan cabal. Flors pas encara obertes, elles no coneixen de la vida sinó el seu encís.

Les vacances són finides, però els records queden, records agradables que plau evocar entre companyes.

L'una dirà la seva pena d'haver-se vist arrancada d'aital platja ensolellada on el va veure per darrera vegada. Tota la temporada durant, ell l'havia corretejat, dolçament, molt discretament de tot primer. Però amb quina habilitat ella conseguí ben desseguida fer vibrar les cordes de la seva sensibilitat! I amb quina emoció en la veu ell li havia finalment declarat el seu amor!

Era un vespre, ella ho recorda bé, un vespre de clar de lluna on tot es trobava a l'unísó per agutzar els sentiments. Ell l'isolà, i llavors, dins les seves mans

tremoloses hi havia clos les seves. Llarg temps quedaren així. Després els mots vingueren, ràpits, precipitats. Ella l'escoltà fins la fi sense trobar forces per respondre.

Avui són molts els kilòmetres que els separen, però s'han promès escriure's i retrobar-se en les altres vacances.

Una altra conta a les amigues mil històries, mil aventures, mil anècdotes que fan riure follament...

Però poc a poc s'arriba a la porta de l'Institut. Les cares cambien d'expressió. Es repassa depressa la lliçó del matí que encara no ha estat ben bé apresat, i s'és disposat a afrontar amb coratge el perill d'un zero.

I els dies passaran. I el temps farà de les seves. Els estudis ocuparan primer terme i les vacances i els records que elles deixaren s'atenuaran i s'esllamaran.

L'emulació ajudant-hi es repren amb ardor el gust al treball, esperant que el Juny proper portarà altra vegada tots els plaers i totes les joies...

Llibreria Batllosera

LLIBRES

LLIBRES

LLIBRES

Enginyers, 3 Figueras

Banca ARNUS

Successora d'Evarist ARNUS ♦ FUNDADA EN 1846

CAPITAL: 10.000.000 de PTES. Completament desemborsat

BARCELONA

CASA CENTRAL: Plaça de Catalunya, 22

CASA MARIU: Passatge del Relotge

Sucursal de Figueres

Casades de Còdol, 15 (Rambla)

Aquesta Banca realitza toja mena d'operacions de Banca-Borsa-Canvi i la compra-venta al comptat de valors de contractació corrent

CAMBRA CUIRASSADA AMB DEPARTAMENTS DE LLOGUER

Empresa de autos GREGORI

Plaza Pi y Margall, 4 FIGUERAS

LINEA DE OMNIBUS: FIGUERAS-ROSAS-CADAQUES — ROSAS-VILAJUIGA — PORT DE LA SELVA-LLANSA
Servicio de automóviles HISPANO-SUIZA—Omnibus para excursiones—Taxi de alquiler— Venta de Gasolina

TELEFONO n.º 30

Gran STOCK de cubiertas y cámaras de las marcas «DUNLOP» y «BERGOUNGAN» Agente exclusivo en esta plaza para la colocación con prensa de los macizos «BERGOUNGAN».

M. Camps Dalfó

Fábrica de bebidas gaseosas

Exclusiva "Champanilla"

Cerveza de las mejores marcas

Pasteurizada con maquinaria moderna

La Junquera, 27 FIGUERAS

Coses d'altre temps

per PERE PASSASSERRA

LA CASA DEL GOVERNADOR

O

UN PROJECTE DE CASA CONSISTORIAL

L'Ajuntament de Figueres posseïa diverses propietats urbanes que administrava de molt temps enllà, les quals eren: els forns dels carrers de Besalú, de La Juuquera, de Peralada i del Palau; una casa al carrer de La Junquera, destinada a carnisseria i clavassó, altra al carrer de Besalú i una altra a la Placeta, dita del "Governador". L'anomenaven així els figuerencs, per tradició molt arrelada, per haver sigut l'hostatge oficial dels governadors militars en els temps de les guerres napoleòniques.

L'any 1854, la referida Casa del Governador es trobava gairebé en ruïnes: era una carcassa llòbrega, humida, amb

Metralladores a la policia.

Metralladores a la guardia civil.

un pis i els baixos d'una sola nau. Aqueixa darrera circumstància feia que se la destinés per celebrar-hi els actes oficials de la població—eleccions, reunions, etc., i pels exercicis de la Milícia Nacional.

El nom de "Casa del Governador" anà perdent-se però, quedant-li—ja en els nostres avis—per antonomàsia el de "La Sala", arrendada per l'Ajuntament per a fer-hi "saraus o qualsevol altra diversió però no per magatzem o altres trafecs", puix que era l'únic local relativament capacitat per aital motiu.

L'any 1862, l'Ajuntament decidí en derrocar aquella vella casa per a edificar-hi la del Comú. En aquell temps la Placeta era ja l'indret més bell i més transitat de la població.

"La Sala", però, no podia pas canviar-se en una Casa Consistorial amb un senzill acord del Consistori. Calia un permís exprès del Govern, car l'Ajuntament era solament l'administrador de aquell bé comunal. Per això, el 14 de juny de l'any 1860, el Consistori remeté una instància al Govern demanant-li que accedís a la sol·licitut i fent-li veure la necessitat de construir un edifici capacitat i còmode. L'Estat respon-

gué poc després, per conducte del Cap Politic de Girona, que sense un projecte conforme de la obra que es proposava, no podia concedir el permís. L'Ajuntament redactà una memòria en la qual deïa que, per tal de poder véncer les

Detencions on sembla bé.

dificultats en què es trobava, es vendria l'edifici que ocupava en l'actualitat i que n'edificaria un altre, adquirint, per major capacitat, amb la de la Placeta, les dues cases contigües i radicades en el carrer d'Enginyers; demanant a l'ens sems al Govern autorització de proposar els arbitris oportuns per adquirir els fons convenients per tal de realitzar aquella obra tan necessària. L'acabat propietari figuerenc, Baltasar de Cremadells, anà expressament a Madrid a gestionar l'assumpte.

El 27 de juliol de 1860, es dictà una real ordre accedint a la venda de l'antigua Casa Consistorial i a la construcció de l'edifici projectat. L'Ajuntament s'apressà a fer aixecar el plànol i redactar la memòria i pressupostos, que remeté al Govern pel seu estudi i aprovació.

Què passà després? Com és que aquella obra no es realitzà? Això jo no he pogut pas esbrinar. Possiblement succeï el que ara succeeix: els canvis polítics sempre són egoistes; no miren als governants amb ulls imparcials les bones obres d'aquells qui els han precedit en el règim de la governació d'un poble. Es aquesta una nafra atàvica típicament espanyola, que no ens podem treure en molts anys. El projecte de la nova Casa Consistorial desaparegué, no se sab si del Ministeri, de la "Jefatura Política" de la província o del propi Ajuntament. I els inspiradors d'aital idea traspasaren, com segurament traspasarem nosaltres sense veure realitzada una obra de tanta transcendència, de tanta necessitat, com és la construcció d'una casa comunal.

Pensi el llegidor que si en aquells temps llunyans era necessària!...

El 22 d'octubre de 1862 s'envià al Cap Politic de Girona el plec de condicions pel lloguer de la Casa del Governador, ço que vol dir que el tan desitjat projecte, no passà d'ésser més que això: un projecte...

Banco de Crédito Ampurdanés S. A. FIGUERAS

BANCA — BOLSA — CAMBIO
Negociamos los Cupones
de la deuda Amortizable 5 %.
VENCIMIENTO OCTUBRE

ACEITES Y GRASAS MINERALES

-- LUBRIFICANTES --

La Comercial e Industrial Española S. A.

Especialidades para los Autos y Maquinaria Industrial y Agrícola

Riera Magoria, 159-Barcelona

Agente provincial: J. Ruhi - Subida Catedral, 4

GERONA

SPORTS

La nota del dia fou un vent que privà veure bon joc. Malgrat això, la Unió bat al Barcanona per 6 a 1 i el Reserva guanya la "Copa Novedades" venent al Comerç per 2 a 1

Glosari d'esports

LES PENYES—No som pas enemics de les distintes penyes que d'un quan temps en aquesta part s'han constituït en nostra ciutat. Sabem perfectament que les penyes futbolístiques fan un bé extraordinari al futbol figuerenc i que ens surt beneficiadíssim nostre primer cercle esportiu.

Prova de què beneficia al futbol, és que mercès a les penyes, són passat de 40 joves els que cada diumenge poden practicar l'esport, quan de no ésser-hi no podrien practicar-lo més que onze (al més estirar 22). I prova de què se'n beneficia la Unió, és el fet de que les penyes esdevenen una escola, un planter de jugadors, que en el seu dia forneixen el nostre cercle campió. L'any passat principalment, mercès a la penya Estudiants, poguerem comptar amb Gutiérrez, Faló i Quico Jordà; mercès a la penya Erato, amb Pinadell, i mercès a la penya militar, amb Naval.

Aquest any, no havem rebut cap injecció directe però, mercès a les penyes que donen facilitat de jugar als pobles comercials, han sigut aquests clubs els qui han proporcionat els Sala, Gimbernat, Oliva, Vergés i encara algun altre que en aquest moment no ens ve a la memòria.

Queda ben assentat, doncs, que les penyes afavoreixen el futbol. Però...

Si senyors; hi ha un però, i gros.

Cal evitar que aquest benefici no esdevingui perjudici.

Si havem remarcat lo beneficioses que són, devem esmentar en quin sentit poden perjudicar. A tal objecte, cal observar que quan la primera època de futbol unionista, també hi hagué un moment que el club va ésser campió, i que malgrat la seva puixança, va veure's al cap de poc gairebé impotent de formar un equip digne, a causa de l'absorció de jugadors i de la rivalitat que es te-

nien la Unió amb els altres tres clubs constituïts a Figueres: Empòrium, Erato i Centre d'Excursions i Sports.

I per a constatar la veritat de les meves afirmacions tingui's en compte que fins haver desaparegut aquests clubs, la Unió no va poguer novament reixir.

És aquest, doncs, el perill que devem tots els aimants del bon nom esportiu de Figueres evitar. Que aquestes injeccions de vida, no esdevinguin amb el temps obstruccions fraccionadores.

Per a evitar això, n'hi haurà prou en seguir aquest lema: «La Unió per damunt de tot, perquè la Unió fa la força».

Molt bé que existeixin penyes. Al nostre entendre però, han d'ésser penyes amistoses, no creades amb motiu de rivalitats, envejes o despits rebuts, siguin de qui siguin.

EL PARTIT

Malgrat el resultat favorable; malgrat la bellesa dels gols, i malgrat l'actuació boníssima de la majoria de nostres jugadors, no varem disfrutar. El vent—aquest enemic irreconciliable de les manifestacions esportives totes—ens ho va privar.

L'enemic es prestava a fornir una partida magnífica. El Barcanona (recentment ingressat a la categoria professional), és un equip ben conjuntat i que juguen amb seny. El seu joc no es avalotat i alt com l'Apolo, potser contra els nostres no és tan efectiu, però, és més similar i per aquesta causa direm que hauriem disfrutat.

Els derrotistes, diran: quan la Unió va fer-ne sis, que en debien ésser de dolents els altres.

No tindran en compte l'oportunitat de Gimbernat, els centres de Jordà, la decisió de Pinadell i la magnífica tasca de la ratlla mitja.

Veuran els punts flacs de l'equip, però com el diumenge anterior, no veuran lo reixit.

Armeries desguarnides; fusells i pistoles endreçades.

La pesseta anant pel "tobogan".

Nosaltres però, ens estímem passar per alt lo dolent i parlar del que més va ploure'ns.

Ens estímem més aplaudir, que no xiular. Quan havem de criticar, ho fem pesant molt bé els motius i així no ens trobem en anacronismes. Sobretot no caiem en què se'ns vegi l'esperit de contradicció, prenent per base la única derrota imputable als equipers, per a dir que teníem un equip dolent i per a retreure l'excel·lent actuació de velles glòries i de bons jugadors i amics, que han desertat de l'equip ben voluntariament, sense pensar però, que amb tots aquests jugadors també saberem perdre i per 5 a 2, contra un Argentona.

Ni tant ni tant poc. Ens consta que la Junta no ha deshauciat «cap jugador». Ha fet bé doncs, de cercar substituïts i el que cal als que tenen la pretensió de guiar a l'esport figuerenc, és deixar favoritismes i simpaties de banda i anar directament a l'assumpte que's vulgui criticar.

Diem nosaltres: que a la primera part, malgrat anar contra vent, el resultat fou de 2 goals a 1 favorable als nostres, mercès a un gol entrat per Pinadell després d'un seguit de jugades de qualitat per tota la ratlla d'atac. L'altre va marcar-lo Gimbernat, d'un bonic xut a l'angle.

Que els contraris varen dominar, però la tasca de Medina, Madern i Vernet, varen evitar que els forasters s'apropessin massa a porta.

Que a la segona el nostre domini fou persistent, finalitzant amb quatre gols més, obra dos de Gimbernat, un de Pinadell i un de Vila (aquest de resultes d'un córner directe).

I direm per finalitzar que en Madern va perdonar-los un penalti i que llevat dels dos defenses que eslligueren fluixets, tots els altres varen agradar-nos.

L'equip era: Brú-Prats, Santamaria-Medina, Madern, Vernet-Quico Jordà, Sala, Gimbernat, Pinadell i Vila.

LA COPA NOVEDADES

Hí havia espectació per a presenciar aquest partit. Ho demostra el fet de que, malgrat el temps infernal i d'haver-se jugat ja el partit de primers equips es quedés tanta gent en el camp. L'espectació per ço, era natural. El Comerç el diumenge abans havia guanyat al C. D. Montgrí a casa seva, amb la mateixa diferència de gols que el nostre primer l'havia guanyat per la festa major. El reserva el diumenge passat també havia fet una bella partida contra el Camahera, i es disputaven

Ramblejant

per KOLIN

■ Una rossa riallera, més bonica que una espiga d'or. Als llavis, una roella ben encesa de foc. Tremola joguina als ulls caçadors, i no són pocs els pardaleis que porta atrapats amb aquests mirallets.

Conxita, Conxiteta, haurem de posar «veda», perquè no robis més cora.

■ Pareu compte. Anoteu. Un, dos, tres ... etz. Diem noms: Juanito, Marianet, Frederic i Falet. Quatre, eh?—Tots petits hereus. L'abillen, diuen ells. Creiem-los, Se'n van a festa major. Sant Miquel. Poble milenari amb campanar romànic ple d'eures. Tot fa bonic i és temptador. L'un porta l'auto, l'altre paga l'esència, i els altres dos s'assenten.—Rrrrrrri.—Ja hi són. Música alegre. Els músics dalt d'un tablado. Quantes notes boniques! El cap roda i els peus fan tintines. Marianet s'engresca, i... va i tot: compra «la toia». La toia era, que us direm, així com una safata, o un plat girador de presentar-hi estofat amb vedella. La regala. Bonica damisela l'escollida. Costum és la costum. Toquen les balles i aquella balladora ritualment, però amb foc, car ell és guapo, li fa el petó a la galta. Ell planta rajoles i... bueno, prou.

Conoce Vd. señora,

los productos del tocador, Crema, Polvos y Jabón

◀ MALACEÍNE ▶

De no conocerlos, haga un ensayo y tenga la certeza de que los adoptará, pues no tienen rival para dar a la tez un afelpado y finura muy cautivadores.

De venta en todas las buenas Perfumerías

■ Un xicot que no n'hi falta. Airexit i «don Joan» li fa l'amoreta a una damisela que li en passa els anys. Angelet. Angelet: «amb temps i palla maduren les nespres».

■ Déu guard a la nostra Sumpta. Tu ets una verge del cel que camines per la terra i ens portes estiarlocats els nostres xavals.

Sumpta Bastons bé que els estimis; però, no els «descabellis». I deixà'ls que els remullin, tampoc hi ha dret. Pobrets! com feien l'ànec!

■ Ez en Medina, mez dolz que el «Zucro». Iperxò jugant al fútbol fa enzucrades. Naturalment com que eztà enzucrat d'una nena tant maca que zembra de caramello.

■ Carranza, nombre bélico. Su onomatopeya desperta el rumor de la pelea.

Empero este responde a un joven profesor, carifoso y risueño que habrá de quebrar muchos corazones y dejar una mar de lloros el día que se despida del numeroso elemento femenino que le adorará.

■ Estem decidits a actuar si se'ns paga amb propina. Diem això, per complaure els

una copa cedida galantment pel propietari del Novetats, Sr. Costa. Hi havia alicient. Motiu justificat per a creure quan altre no en un partit renyllt.

El temps però, ho tirà en orri. I llevat dels primers moments del partit, en els quals van marcar-se els tres gols, tot el demés fou més dolent que fet d'encàrrec.

Marcaren els gols: Oliva i Baró pels unionistes i Felip pels comerciants.

Com ja havem dit les distincions foren tan poques, que és millor deixar-ho per un altre dia.

Els equips:

Guanyador: Gutiérrez - Vergés, Salleras-Patricio II, Baig, Sancho-Jordi, Deusedas II, Barneda, Baró i Olliva.

Perdedor: Borràs - Martí, Salient-Clares, Prat, Soms II-Hernández, Prats II, Felip, Frigola i Soms I.

El fút-bol en broma

BORSA DE COTITZACIÓ

Dientes de oro y malabarismos «Zucro»	102 per cent
Puertas de hierro Santamaria y catapultas humanas	95 » »
Sonrisitas y florituras «Poupée»	98 » »
Nuevas adquisiciones «Agrícolas Sala»	105 » »
Antiguas y consecuentes aprisionadoras «Titón»	a la par
Ilusiones xuteriles y esprintadas «Cabota»	95 per cent
Lugares acomodaticios y saltos de agua «Vernet les Bains»	95 » »
Perforaciones y esprintadas nuevo cuño «Gim»	97 » »
Paradas abracadabrantes y aterrizages «Brú»	105 » »
Cañonadas esquinadas y mortíferas «Quico»	102 » »
Antigüedades y elegancias cinéfilas «Carreras»	80 » »
Paverías y pretensiones «Patricioprimero»	60 » »
Discursos apocalípticos y gratuitos Peiró	80 » »
Zapatos y Borcegues Canyelles	50 » »
Unico superviviente dinámico «Chimo»	65 » »
Tanque y voluntad vilatenimesca Carreras	65 » »
Frigorífica y centros templados izquierdistas	65 » »
Juventud y pretensiones «transportes Baró»	90 » »
Salidas coreográficas y saltos luminosos «Guti»	95 » »
Indisciplinados y fiestamayoriles «Patri II»	60 » »
Máximas autoridades teóricas prácticas «Junel»	a la par
Nueva acomodaticia «Ollveia»	75 per cent
Ex y futuro centro medio incandescente Baig	85 » »
Reapariciones reservistas atléticas «Nurmi»	65 » »
Serenidad y elegancia despejista «Clará»	65 » »
Rápidas i fulminantes entradas Vergés	75 » »
Maravillosas jugadas Niño Prodigio Deusedas II	80 » »
Regularidades y pases rápidos Barneda	65 » »
Driblings cerrados nueva adquisición «Villa Rubla»	85 » »

Aquesta setmana han desaparegut del mercat quatre valors. Per pròpia voluntat i sentint-se molt, els «Elegantísimos y cirigoteros centros infirmables» les altres tres que són: «Pasteradas y amasados crónicos Armangué», «Hilos metálicos y perchas góticas porteriles» i «Taciturnidades y acaparamientos balones Titonet» víctimes de les seves pròpies actuacions i comportament. Ha aparegut una nova valor. «Driblings cerrados nueva adquisición Villa Rubla» que sembla que han entrat amb bon peu.

Les «Dientes de oro y malabarismos Zucro» han recobrat un dos per cent i suposem que tornaran a pujar tal com estaven; les «sonrisitas y florituras Poupée» també han recobrat un 5 per cent. Novament han tornat a pujar les «Ilusiones xuteriles y esprintadas Cabota» i «Lugares acomodaticios y saltos de agua Vernet les Bains» amb gran alegria dels seus partidaris, el mateix que «Ex y futuro centro medio incandescente Baig» que va afirmant-se. Estem segurs que totes les valors de seguir l'orientació de les cases emissores, aniran pujant paulatinament. El dia que estaran totes «a la par», prometem convidar-les a deu cèntims de castanyes i un vermou h a cà l'avia.

“Empordà Federal” deia que era dolça la dictadura Berenguer.

Marian Pujulà, Vicens Ros, Brú Geli, F. Guillamet, Joan Carbona, J. Ribó, R. Rovira, J. Serra, REPUBLICANS-SOCIALISTES, acataren i serviren fins que els despatxaren, la primera Dictadura; Avui, REINCIDENTS i rapapats a les poltrones de l'Ajuntament serveixen a la segona dictadura, la dolça del general Berenguer, que reparteix confits a plenes mans.

desitjos d'una nostra admiradora i dama fina.

■ La bellugadica i mistela Julia Dabau, per poc no deixa cor-glaçat i ala-caigut a un xicot que per contemplar la seva perfecció escultòrica, anava de morros per terra, com els «toros» quan embesteixen.

■ Una bellesa suau i dolça; una rosa the en mig d'un jardí, una flor de distinció incomparable que reneix.

Es Maria Josefa que tornem a veure altre vegada a casa. Però, al tenir confidències quasi certes que alla en el seu veranetg hi ha qui per ella suspira i ens han dit que correspon.

■ Conversa de dijous:

Tom —Noi, no sé si casar-me o comprar-me una tartana.

Pere. —Creu-me; compra't una tartana que dura més.

■ Nenes ramblejadores, al tanto! Suposo vos heu fixat que hi ha alguns joves guapos elegants distingits i de bones cases, que són absolutament «nuevos» en esta plaza». D'alguns d'ells en podem donar immillorables referències en aquesta redacció. No duptem pas si vos interessa en donar-les. Reserva absoluta.

Consti que no és nota suplicada.

■ La gentil senyoreta Anna Maria Masdeu ha agraciat per uns dies la nostra Rambla.

La simpàtica barcelonina, en la seva estada a Figueres, sembla que ha despertat la gana a mans conqueridors. Ens diuen que els menjars del Restaurant Roig eren molt més succulents, servits per unes mans tant fines i delicades.

■ Llavis breus, ben dibuixats, petonejadors com els de la Quimetà, no n'hi han a la nostra Rambla.

No; no n'hi han! Paraula de pintor!

■ L'estol dels estudiants ha tornat a omplir de rialles la nostra vila. De rialles i d'il·lusions en molts cors.

Es clar! La gent castigadora avul es diu: Victorico, Pepet, Josep, Joan Grau...

O no es diu res.

■ De Roses a Figueres s'hi canen «de-sevuit kilomentres». Volem dir que de l'hereu Riera, no sabíem les destroces que feia lluny de nosaltres. Ara, però, des que s'ha reintegrat a la nostra vila ciutadana, no deixarà pas de perdre la costum i art practicats en aquell riulet poblet, i diuen que seran moltes les figuerenques «atrofiades» d'encà que ell les mirarà.

«No faltaba más».

■ Un altre figuerenc gairebé rosí,—no roci—, o a la inversa si voleu. El trempat Dirí. Ja està dit.

Festejava, sabeu? Mentre de tant en tant alternava amb el mullader a... les ones de... la mar, blava, quan era de dia; que a la nit tot és fosc.

Fou però un festeig d'istiu. Ella se'n va; i ell ha tornat.

Vei aquí tot.

■ Ha passat alguns dies entre els seus familiars de l'acreditat Restaurant Roig, la

gentil senyoreta Maria Anna Masdeu, barcelonina, petita, molt bufona i simpàtica; ulla

El senyor Governador de la Província i dels seus Ajuntaments és a Madrid a rebre ordres.

Els republicans-socialistes del nostre Ajuntament deuen esperar que torni per dir-li: «Olà, que tal? —Com ho passa?».

brillantíssims i una boqueta de plnyó en fi. Tot sumat, una preciositat.

No cal dir lo exquisits que foren els menjars servits per unes mans tan fines i delicades i en companyia de la també molt bonica i simpàtica Antonieta, filla de la propietària

de l'«ludit Restaurant.

Ambdues formaven una parella admirable.

Cal fer constar que tots els joves que allí ens hostatgem hem vist amb molta satisfacció la seva estada entre nosaltres i que deplorem moltíssim la seva marxa, que ha deixat un buit irreparable.

Vagi per la nostra simpàtica i ja amiga, les nostres mercès pels moments tan agradables que ens ha sapigut proporcionar amb la seva amabilitat i desitgem veure'ns, dintre poc, novament honorats amb la seva companyia.

TIENDA CON VIVIENDA, AGUA, GAS Y TODO CONFORT PARA AL-

QUILAR

RAZÓN EN ESTA IMPRENTA

La dolça (?) DICTADURA Berenguer vessa sang, empresona abundantment, porta amorrada la Nació i el crèdit desballestat

A la nostra Ciutat, serveixen encara aquesta afrosa dictadura:

Els republicans-socialistes (ells s'ho diuen).
Llur organ «Empordà Federal».

I els senyors de l'Ajuntament:

- Fèlix Jaume Gelart (Unió Gremial).
- Marian Pujulà (republicà-socialista).
- Josep Sans Roquer (Unió Gremial i catalanista).
- Lluís Vergés Vilanova (republicà-radical).
- Joan Monegal Ramis (republicà-radical).
- Joan Carbona Molins (republicà) actua poc.
- Vicens Ros Marisch (republicà-socialista).
- Carles Cusi de Miquelet (lliberal) apenes actua.
- Josep Serra Fàbrega (republicà) apenes actua.
- Jaume Juanola Moncanut (republicà) apenes actua.
- Francesc Guillamet Nasplesa (republicà-socialista).
- Joan Bordes Guitart (industrial) apenes actua.
- Jacint Avellana Coromines (industrial) no actua.
- Rafel Rovira Bardem (republicà-socialista).
- Josep Espigulé Oliveras (industrial) no actua.
- Frederic Fortunet Busquets (regionalista) no actua.
- Brú Geli Vergés (republicà-socialista).
- Pere Bosch Bosch (republicà-federal-nacionalista) no actua.
- Josep M.ª Ribó Mayol (republicà) apenes actua.
- Lluís Fita Salvatella (industrial) no actua.
- Joan Lloveras Bret (comerciant) no actua.

Banco de Figueras

dé L. VERGÉS VILANOVA

CAMBIOS DE MONEDAS — VALORES — SUSCRIPCIÓN A EMPRÉSTITOS —
CUPONES — GIROS — IMPOSICIONES Y DEMÁS OPERACIONES DE BANCA

Casa de Confianza, Economía y Reserva

Espectacles

per ZENON

Sala Edison

«El caso Drake» nos mostró un enredo del crimen en el mundo neoyorquino, todo bajo el móvil del imán moderno: el dinero.

Las escenas complicadas en constante interrogante, se suceden con sugestiva atracción, quizá mucho más por la excelente labor de los actores. El triunfo final de la mártir que hubo de pasar por los más bajos fondos, el público lo recibió con aplauso.

Los aficionados a la novela dramática por entregas y a los sucesos truculentos, disfrutaron a placer; estimando tales espectadores

Als aparadors dels Magatzems Puig Paris no hi ha "Kotex". El deuen fer servir.

a esta cinta de más importancia que la que figuraba en lugar preferente del cartel. No obstante «Viena... un príncipe i... el amor», fué el film delicado, selecto, que emociona por su esmerada ejecución. Desarrolla la vida del flirteo y el amor en los altos salones de la diplomacia, donde se está más atento a la intriga que a los dulces regodeos de Afrodita. En la cinta consigue ser no obstante el amor ser el dueño de aquel mundo frívolo y amanerado. El Príncipe se casa con la cortesana. «Feliz luna de miel».

«Noticario» como siempre, bueno, pero atrasadito. — Si le compráramos un reloj?

El éxito de la sesión se lo llevó una comparsana, Mimi Samaniego, leve pluma del baile que en la primavera de sus quince abriles vuela los corazones espectadores, siempre pendientes de sus ligeros pies e ingravido cuerpo. En todas sus danzas de fantasía y en el compás de sus balles triunfa el ritmo de su juvenil gracia y belleza. Domina este arte tan vario y ameno de la «frivolité».

Todas sus apariciones terminaron con nutridos aplausos que se hicieron frenéticos en su última interpretación.

Pilar Miramar, muy bien con su nombre y espectáculo, pero teniendo por delante una Mimi, es imposible conseguir el éxito, aunque se lleven años de práctica sobre las tablas del escenario, como le ocurre a Mira-

mar.

Todavía no pensamos dedicar la crónica a la orquestina de nuestra admirada Mme. Lorel, pero ya le llegará el turno consabido, que bien lo merecen sus excelentes profesores, y especialmente la directriz.

«Et voilà».

Cine Jardín

En este coliseo se ha iniciado con pie derecho (como dijo Lope en sus versos), la temporada otoñal, preludio de aquellos blancos inviernos que tan gratamente (?) invitan a pasar las horas en las salas de espectáculos. Decimos que está iniciada esta temporada con pie derecho, dado que después de la excelente proyección Troika, que saboreamos, este último domingo, hemos tenido el placer de ver «Los taxis de media noche». Es una cinta que con decir tiene de primer intérprete a Antonio Moreno, secundado por una magnífica estela de brillantes astros, se dice todo. Sus momentos emocionantes fueron las escenas de los trenes y el «Barón» con su cuadrilla.

«La llamada del corazón», nos resucita los tiempos napoleónicos, pero con graciosa interpretación por Conrad Nagel y Marlon Davies. Fué un asunto bien divertido.

«Actualidades Gaumont». No tienen co-

La primera Dictadura ficava a la presó els rics; la segona empresona els obrers.

mentario.

El entremés pelliculero, que se viene en llamar fin de fiesta, no lo vamos a tocar. Fué discreto, aceptable, plausible, no vale exagerar; de lo contrario sería hacerlo hiperbólico, y entonces ¡canario! podrían decirnos.

De la "Asociación de Música"

por ANDANTINO

CONCIERTO INAUGURAL: — Ha sido confiado a la "Orquesta da Camerara de Sabadell", compuesta de 25 profesores, cuya labor musical merece expresivos plácemes de la crítica más exigente.

La orquesta de Sabadell fué la revelación de la temporada última, cuya tournée artística consagró la vida de dicha importante agrupación.

Como quiera que la serie de conciertos confiados a la misma han de hacerse compatibles unos con otros, no podrá celebrarse el de apertura de curso de nuestra Asociación hasta primeros de Noviembre próximo, en cuyos meses se darán, por tanto, dos conciertos.

CONCIERTO DE NOVIEMBRE: — Probablemente será confiado a la eminente violinista húngara Marta Línz. De todo ello, así como del programa de ambas solemnidades, nos ocuparemos oportunamente.

Reunión general ordinaria

Según acuerdo de la Junta Directiva, se convocará a los señores socios a reunión general ordinaria, que tendrá lugar en el vestibulo del Cine SALA EDISON, como de costumbre, el martes día 4 de noviembre, a las 10 de la noche, para dar cuenta de la marcha de la entidad y planes para el curso a inaugurar.

CLINICA DENTAL

Ll. Coll de Cendra
Odontòleg

Casades de Còdol, 5 pral.

FIGUERAS

Banco de Crédito Ampurdanés, S.A.

Corresponsal de los Sres. Soler y Torras Hnos.

Efectúa todas las operaciones que integran la BANCA - BOLSA y CAMBIO

Manufacturas Cuero Tosas, S. A.

TOSAS

MARCA REGISTRADA

Curtidos al cromo especiales, Correas, Tiretas

Cables, Tacos, Tiratacos y todos los artículos

en cuero crudo y curtido para la industria

Despacho en Barcelona:
AUSIAS-MARCH, 21, PRAL
Teléfono 13874

FÁBRICA EN BLANES
(Provincia de Gerona)
Teléfonos 15 y 32

Garage Citroen = Calle 28 de Mayo, 17-Travesía carretera Madrid a Francia-Distancia 50 m.

**Taller de reparaciones garantizadas a precios módicos (Garage)
(Tél. 15) Stock Citroën y Agencia de Autos Taxis de Alquiler**

La millor tuberia a pressió

URALITAAGÈNCIA I DIPÒSIT
PER ALT EMPORDÀ**SALVI FÀBREGA**

LASAUCA, NUM. 20 •• FIGUERE

NOTAS

YA está iniciada la construcción del camino que conducirá fácilmente a las históricas ruinas de San Pedro de Roda, camino que llegará hasta la cima de San Salvador desde donde se contempla uno de los espectáculos más bellos y soberbios del mundo.

Del trayecto, que ya decimos será suave, se llevan practicados más de 600

Els Srs. Jordà (Tomaset), Gell (Brú), Carbona (Joan), Miquel Jordà Fraixanet, Dr. Ribó, Santiago Masot, Angel Trèmols, Sans Roquer, són del sometent.

metros, calculándose el total del itinerario en dos kilómetros y medio.

Todo este trabajo ya realizado y perfecto se ha efectuado sin el menor costo, pues los vecinos de Puerto de la Selva han ofrecido voluntariamente y con gran entusiasmo sus generosos y forzudos brazos. Es muy de agradecer el gesto desinteresado, pues podrá afirmarse que será él, el ejemplo impulsador para conseguir la total realización del proyecto que espera alcanzar una buena carretera y la consolidación del monasterio.

El arquitecto señor Martorell, conservador de los valores históricos de la arquitectura en Cataluña, ha confiado en prometedora carta a la comisión, la casi segura obtención de llevar a cabo la obra de consolidación, habiendo indicado su visita para fines de la presente semana.

LA insensatez de un ofuscado, hizo que en la pasada semana fuera agredida de manera brutal y por equivocación frente a un café de la Placeta, una distinguida dama, esposa de buen amigo nuestro.

Al expresar a tales amigos nuestro sentimiento por el percance, protestamos de quien tan ligeramente procede, mereciendo el autor del hecho vandálico severa corrección.

EL lunes, a las seis de la tarde, un auto ocupado por dos jóvenes y dos señoritas tropezó con un camión en la Placeta, recibiendo el pequeño vehículo en su embestida ligeros desperfectos.

GRAN CAFÉ PARA VENDER
MUY CÉNTRICO

DARÁN RAZÓN: VILAFANT, 3. • FIGUERAS

EL Ayuntamiento pone en conocimiento de los señores propietarios de vehículos sujetos al pago de

impuesto de "Patente Nacional de Circulación de Automóviles", que lo tengan declarado de alta en esta ciudad, que los padrones en sus cuatro clases A) B) C) y D), estarán expuestos al público durante el plazo de quince días, a los efectos de examen y reclamación, con arreglo a lo preceptuado en el artículo 36, apartado cuarto del vigente Reglamento del ramo.

COMPRESUS CALZADOS EN

"EL GLOBO"

DEMÀ, dijous i a les 9 de la nit, tindrà lloc en el local de la societat "Erato" la segona reunió dels obrers figuerencs que senten la necessitat d'unir-se en Sindicat.

HAN sido recibidos en la dirección de nuestro Instituto, los títulos de profesor correspondientes a su nombramiento actual de los señores don Luis Burgell, don Tomás Homar, don Alejandro Deulofeu, don José Bosch y don Agustín Burgas, pbro.

La Ferreteria **ANDREU SUÑER**
Placeta, 5 i Girona 25, li ofereix

WATTERS

d'immillorable qualitat a

48 Pessetes

Grans existències d'Articles Sanitaris a preus sense competència.—Concessionari del «Consorcio del Plomo en España».

HABIENDO terminado brillantemente la carrera y después de obtenido el título de Arquitecto en la Escuela Superior de Arquitectura de Barcelona, se halla actualmente de viaje, pensionado para ampliar sus estudios en Francia, Italia, Alemania, Suiza y otras naciones, nuestro querido amigo D. Claudio Diaz Pérez, hijo del Interventor del Ayuntamiento.

Felicitemos efusivamente al expresado amigo y familia; deseándole muchos éxitos en el ejercicio de la profesión; y como nuestras noticias son de que, al regreso, y aun cuando se establezca en Barcelona, piensa también trabajar en Figueras y su comarca, confiamos elogiar en breve los proyectos del nuevo arquitecto, que estamos seguros habrán de contribuir al embellecimiento y urbanización de la ciudad.

Propietaris i Mestres d'obres

Exigiu als magatzems i al vostre guixaire el legítim i acreditat guix de Mayà, en **sacs precintats**, de l'antiga guixera d'En Sans, de J. Batlle, que és el millor i el més consistent que hi ha.

SE ha tramitado por el Gobierno civil de la provincia, el oportuno expediente para el ingreso en la orden civil de Beneficencia de los hermanos Eloy, Isaias, Emeterio y Adrián Borrás y Comas, de Rosas.

Los referidos hermanos, el día 9 de febrero del corriente año, desafiando al huracán, con sus embarcación se lanzaron al mar para auxiliar a sus convencinos que a causa del temporal se hallaban en peligro de naufragar, logrando después de un impropio trabajo recobrar dos de las tres embarcaciones que faltaban en la playa, conduciéndolas al puerto.

SE declaró un incendio en un pajar y patio contiguo situado en la calle de Monturiol de Castelló de Empúries, propiedad del colono Juan Sabadé Badosa, siendo de poca importancia las pérdidas habidas.

EN la propiedad denominada «Bach de la Torre» sita en las inmediaciones del río Muga, término municipal de San Lorenzo de la Muga, ha sido hallado ahogado el vecino de aquella población Pedro Oliveras Cabretosa,

que había salido de su domicilio para ir a podar árboles en su propiedad, creyéndose que el accidente fué debido al sufrir uno de los frecuentes ataques que padecía.

SE DESEA ADQUIRIR HISTORIA DE ESPAÑA DE DON FRANCISCO PI Y MARGALL

Librería BATLLOSERA Ingenieros, 5

LA Inspección provincial de Sanidad recuerda a los señores alcaldes, la obligación inexcusable que tienen de consignar en los presupuestos municipales las cantidades necesarias para las dotaciones que se establecen de las plazas de practicantes y matronas titulares, cuyas cantidades no podrán ser menores al 30 por 100 del sueldo mínimo asignando al médico titular e inspector municipal de sanidad de los respectivos Ayuntamientos.

Asimismo se hace presente a las referidas autoridades municipales que, para el caso de no tener provistas en propiedad las indicadas plazas, deberán anunciar los concursos oportunos.

ESTÁ declarada oficialmente la existencia de la peste porcina en el término municipal de San Pedro Pescador.

EN un lugar de la Costa Brava tuvo lugar el pasado domingo una reunión, a la que asistieron diversas personalidades del republicanismo de las comarcas gerundenses, entre ellas algunas que ejercieron cargos de representación popular en 1923, y delegados de las más importantes organizaciones comarcales.

Según parece (puesto que la reunión tuvo un carácter absolutamente privado), además de suscribir el documento de adhesión al Comité pro libertad, que ya ha publicado la Prensa, cambiaron impresiones sobre la situación actual del republicanismo catalán, acordando tomar parte en la conferencia de izquierdas catalanas que organizan diferentes sectores republicanos.

También acordaron intensificar la propaganda republicana en las comarcas gerundenses, a cuyo efecto decidieron organizar diferentes actos en las poblaciones más importantes.

PARA el día 19 del actual, está anunciada una extraordinaria charlotada en las Arenas de Perpiñán,

que podrá ser un éxito ante el ambiente y afición que despierta.

EN Port-Bou, los ladrones penetraron en el domicilio de Francisca Ponce Bastida, de 25 años, llevándose 150 pesetas en billetes del Banco de España. Se sospecha de un tal Luís Albert Aldurel, de 26 años, empleado en la Agencia Internacional de aquella población. El Juzgado instruye diligencias para proceder a la detención del autor o autores de la sustracción.

DURANTE los días 18, 19 y 20, se celebrará en Olot la feria llamada de San Lucas.

:- ENSEÑANZA DE IDIOMAS :-
Mecanografía. Taquigrafía. Traducciones. Copias a máquina.

Precios especiales para alumnos en grupo.

Progresos rápidos, exposición metódica, disciplina y seriedad.

Perelada, 18 2.º Figueras

ESTA tarde se ha verificado el entierro de D. Felipe Cervera, profesor músico y muy estimado en la ciudad.

A su familia toda, particularmente a su hermano D. Agustín, nuestro pésame.

A can Marcó venen escuradents; a mantes botigues eixugamans.

HEMOS tenido la satisfacción de saludar a nuestro amigo, acreditado industrial, D. José Taberner, convaleciente de una difícil operación quirúrgica practicada por los afamados doctores D. Luís Junyer y D. Ernesto Vila.

Deseamos que la convalecencia se trueque en inmediato restablecimiento.

SE VENDE

Automovil «Ciròen», 5 caballos, 2 plazas, a toda prueba, por el precio de Ptas 9.000.

Razón en esta imprenta

SE VENDE

un auto-camioneta en bon estat. Donaran raó en aquesta Impremta.

Tip. IDEAL. Muralla, 4 Figueras

Tallers de fundició i construccions mecàniques

MOTORS A BENCINA OMNIUM-FITA a refredament per aire
GRUPOS MOTO-BOMBES ⚙️ ELECTO BOMBES ⚙️ NORIES DE ROSARI

Lluís Fita Salvatella

FIGUERES

**Empreses de construcció d'obres
per tot arreu**

Tomàs Espigulé

Projectes i
presupostos

Lasauca, 10 : Figueres (Empordà)

KODAK

La marca universal

Película KODAK para toda clase de asuntos : Pruébela Usted

Papel Velox

Kodak

PARA TODA CLASE
DE CLICHÉS ::

Adquiera Ud. un
"Kodak"
y podrá así registrar los momentos como la familia de sus queridos hijos en bellas fotos Kodak... las que jamás borran nada en más pronto tiempo.

Con un aparato

Kodak

RECORDARÁ V. SIEMPRE LOS
MOMENTOS FELICES DE SU
VIDA

Droguería Pérez Perxés

LA CASA DEL AFICIONADO

La mejor surtida. En ella hallará Vd. toda clase de Accesorios y Productos KODAK

Trabajos de Laboratorio
Revelado gratuito a los
compradores de artículos
fotográficos en esta casa

Calle Gerona, 9

FIGUERAS